

L' Escalante estrena aquest diumenge Vives, que aprofundeix en els ideals educatius a través de la figura de l'humanista valencià

València, 9 de febrer. El **Teatre Escalante**, dependent de la **Diputació de València**, estrena aquest **diumenge 12 de febrer** la seua producció **Vives**. Creada per la companyia valenciana **El Punt G** i dirigida per **Gabi Ochoa**, la peça teatral podrà veure's en una única funció oberta al públic després que centenars de xavals assistiren a les diferents representacions matinals que des del dia 8 i fins demà s'ofereixen al **Teatre El Musical**.

Joan Lluís Vives, figura clau de l'humanisme europeu del segle XVI i reformador dels ideals educatius, protagonitza aquesta peça teatral en la qual conflueix l'esplendor del Renaixement amb la història recent del poble valencià en la denominada Primavera Valenciana.

Convertir a Vives en el personatge principal d'aquest muntatge sorgeix arran de l'estudi profund que va fer **Gabi Ochoa** de la seua figura, la mateixa que li porta a traçar un paral·lelisme amb els joves d'avui: “No va ser Vives un xic jove, com qualsevol alumne, quan va haver d'anar-se de València a estudiar a París? Tindria les mateixes inquietuds juvenils, la mateixa espenta, açò no ha canviat”. A més, explica, “Vives va ser un excel·lent humanista però la por va haver d'acorrallar-li ja que era jueu i els seus pares van patir la persecució i l'expulsió cruel que es va fer d'ells en l'Espanya de l'època. En aquest context em plantege com viuria una persona tan intel·ligent amb eixa por en el cos. Aqueix va ser el motor per a fer una peça en la qual ell fóra el protagonista”.

Paràbola de l'educació

L'obra, interpretada per **Sergio Caballero** i **Laura Romero** i amb música en directe del cantautor **Pau Alabajos**, està dirigida al públic jove, adolescent i adult ja que, com explica el seu director, “mai he fet distincions entre el públic per considerar que els xavals són bastant adults”. Per aquest motiu en aquest espectacle els parla de tu a tu i més que retratar i posar el focus en les càrregues policials de la primavera valenciana aprofundisca en la repercussió emocional, sentimental, psicològica i pedagògica que va tenir en els joves: “Tinc molta esperança en les noves generacions. Ells són el futur i són

una massa crítica bastant important. Una de les coses que van aconseguir les protestes dels estudiants de l'IES Lluís Vives va ser posar per davant el coneixement i els llibres, el diàleg per davant de la violència i les porres policials. Per açò, espere que *Vives* siga un homenatge a elles i a ells”.

L'espectacle, estructurat en tres espais escènics diferents en el temps, atresora conflictes com el de la crisi o el conflicte generacional. Però sobre tots ells destaca la idea de l'educació com a motor i arma de construcció massiva: “La vertadera transmissió de pensament no la fa una tablet, ni una App, és la que fan els docents. Tots recordem un professor o una professora que ens va marcar per a tota la vida”. En aquest sentit, el seu director confessa que “Vives no vol ser amable, pot ser que siga un muntatge aspre, encara que té el seu humor i els seus jocs, però l'important era parlar de la importància de l'educació, cosa que el propi Vives va defensar sempre”.

Autor i director de peces teatrals com *Las guerras correctas* (2015), *Deseo y placer* (2013), *Den Haag* (2013), *Papilas gustativas* (2011) o *Mi camiseta, sus zapatillas, tus vaqueros* (2010), si ben Gabi Ochoa assegura que cada peça té el seu propi dilema, reconeix no obstant açò que totes conflueixen a ser una paràbola de l'educació. La seua escriptura, influenciada per les obres de Juan Mayorga i Tom Stoppard, cerca que el lector/espectador se situe en una posició i al minut següent en la contrària. I en aquesta pràctica de fer filosofia a través del teatre i fer-te preguntes constantment sobre què és la vida, el dramaturg sosté que Vives és la seua peça “més profunda en aquest sentit, que està en relació amb *Las guerras correctas* en un altre àmbit, però que funciona com a pulsó per al receptor”. El teatre, com a recurs educatiu, conclou Ochoa, “hauria de ser un llenguatge més com l'esperanto”.

Estrena Vives

Dia: Diumenge 12 de febrer

Hora: 18:00h

Lloc: Teatre El Musical. Plaza del Rosari, 3 (El Cabanyal-Canyameral)

Prensa Teatre Escalante:

Marta Borcha 607-982272 premsa.escalante@dival.es